

Til § 254 b

Den foreslåede bestemmelse opregner de betingelser, der skal være opfyldt, for at et gruppessøgsmål kan anlægges.

Efter *stk. 1, nr. 1*, skal der for det første foreligge ensartede krav som nævnt i § 254 a, jf. nærmere bemærkningerne til denne bestemmelse.

Endvidere skal der være værneting for alle kravene her i landet, jf. *nr. 2*. Kun krav, som ville kunne være indbragt for en dansk domstol under et individuelt søgsmål, kan inddrages under et gruppessøgsmål.

Dernæst skal retten være stedlig og saglig kompetent med hensyn til mindst ét af kravene (ikke nødvendigvis det samme krav), jf. *nr. 3 og 4*. Det er sagsøgeren, der har valgreppen med hensyn til, ved hvilken af flere kompetente retter gruppessøgsmålet skal anlægges. Henvi sning til anden ret mod sagsøgerens protest kan som udgangspunkt kun ske, hvis der for intet kravs vedkommende foreligger stedlig kompetence, eller hvis der for intet kravs vedkommende foreligger saglig kompetence, hos den pågældende ret. Efter det foreslåede § 254 e, stk. 4, bestemmer retten imidlertid, hvilke krav der skal være omfattet af gruppessøgsmål. Hvis retten i medfør af denne bestemmelse udelukker krav fra gruppessøgsmålet, og der herefter ikke indgår noget krav i sagen, med hensyn til hvilket retten er stedlig kompetent, eller der ikke indgår noget krav i sagen, med hensyn til hvilket retten er saglig kompetent, kan gruppessøgsmålet henvises til rette domstol. Endvidere foreslås der en særlig mulighed for henvisning af hele sagen til en anden domstol, jf. nedenfor om stk. 2.

Desuden er der som noget helt centralt den betingelse, at gruppessøgsmålet skønnes at være den bedste måde at behandle kravene på, jf. *nr. 5*. Dette indebærer, at gruppessøgsmål er subsidiært i forhold til andre muligheder for at behandle kravene på.

Ved vurderingen af, om gruppessøgsmål må antages at være den bedste måde at behandle kravene på, skal gruppessøgsmålet sammenlignes med realistiske alternativer i den konkrete situation, og vurderingen skal derfor foretages på grundlag af en samlet afvejning af den enkelte sags konkrete omstændigheder. Hvis kravene kan behandles lige så godt eller bedre under individuelle søgsmål, der eventuelt behandles samlet efter reglerne i retsplejelovens § 250 eller § 254, kan der ikke anlægges gruppessøgsmål om kravene. Ved denne vurdering indgår også, om sagskomplekset har en sådan karakter, at fælles spørgsmål må forventes at kunne afklares under en prøvesag, ligesom der kan tages hensyn til, om den foreslåede grupperepræsentant, som måske har særlige forudsætninger for at bidrage

til en hensigtsmæssig koordinering mv., eventuelt vil kunne medvirke på anden måde end som grupperepræsentant i et gruppessøgsmål, f.eks. som biintervenient eller som mandatar for en eller flere parter i et individuelt søgsmål.

Herudover er det en betingelse, at gruppemedlemmerne – dvs. de personer, som kravene tilkommer – kan identificeres og underrettes om sagen på en hensigtsmæssig måde, jf. *nr. 6*. Retten vil skulle foretage en skønsmæssig vurdering af, om underretningen kan ske på en sådan måde, at der er en høj grad af sandsynlighed for, at de berørte får et sådant kendskab til sagen, at de har det fornødne grundlag for at tage stilling til, om de ønsker at tilmelde sig henholdsvis framelde sig gruppessøgsmålet, jf. herved også bemærkningerne til de foreslåede § 254 d, stk. 1, og § 254 e, stk. 9.

Endelig er det efter *nr. 7* en ufravigelig betingelse, at der kan udpeges en grupperepræsentant til at repræsentere gruppemedlemmerne under gruppessøgsmålet. De nærmere regler om grupperepræsentanten fremgår af den foreslåede § 254 c.

Stk. 2 angår de situationer, hvor retten ikke har saglig kompetence til at behandle alle kravene under en selvstændig sag. Retten kan i så fald henvise sagen til en anden domstol, der har saglig kompetence til at behandle mindst ét krav. Retten kan imidlertid også – og det vil formentlig blive den praktiske hovedregel – vælge at fortsætte behandlingen af gruppessøgsmålet, selv om retten for nogle kravs vedkommende ikke ville have kunnet behandle dem under en selvstændig sag. Henvi sning muligheden tager navnlig sigte på tilfælde, hvor gruppessøgsmålet overordnet set må siges at høre under én domstols saglige kompetence, men hvor det ikke desto mindre har været muligt at indbringe gruppessøgsmålet for en anden domstol, fordi gruppessøgsmålet også omfatter krav, der hører under den anden domstols saglige kompetence. Dette vil formentlig være sjældent forekommende efter de nye regler om retternes saglige kompetence, som gælder fra den 1. januar 2007, jf. lov nr. 538 af 8. juni 2006.

Stk. 2 giver kun mulighed for enten at fortsætte behandlingen af gruppessøgsmålet eller at henvise hele sagen til en anden domstol. Retten kan ikke i medfør af *stk. 2* henvise enkelte krav til en anden domstol.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 254 c

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at gruppessøgsmål føres af en grupperepræsentant på gruppens vegne, og at grupperepræsentanten udpeges af retten, jf. *stk. 1, 1. og 2. pkt.*